

til en normal Virksomhed af vor Repræsentation i Forbindelse med Regjeringen. Altsaa jeg har blot villet sige dette Par Ord, fordi jeg ikke kan finde mig i, at det, at man hælder til Anskuelsen om en Rigsdagsparlamentarisme, der synes at være den eneste Udvei af det Uføre, vi ere komne i, at dette skal skildres, som om det var mindre folkeligt, end det ikke at ville gaa ind paa denne Anskuelse, uagtet man ikke vil vedkjende sig, at man vil have en Folkethingsparlamentarisme. Jeg veed ikke, hvad der staar tilbage, naar man ikke vil gaa den Vej, som disse ærede Forslagsstillerne have betraadt ved at gjøre dette uskyldige Reformforslag. Jeg skal iøvrigt ikke opholde Thinget længere og følgerig heller ikke komme ind paa det bekendte Spørgsmaal, som jeg saa tidt har behandlet med det ærede Medlem; Thinget skal blive fri for det idag (Bille: Det har været for!) Ja, det var kun forsaavidt, som det var blevet omtalt af det ærede Medlem; men jeg har iøvrigt afholdt mig aldeles fra alt Personligt ved dette Spørgsmaal, hvilket ogsaa laa aldeles udenfor min Plan. Jeg skal til enhver Tid erkjende, at de to Herrer efter min Mening have ledet Bønstre ind paa en Vej, som maasse kan føre til en heldig Udgang af de sørgelige, tomme og prælesløse Forhandlinger, vi nu have siddet i her i de sidste 7 Aar.

B. Solm: Efter at jeg har hørt det ærede Medlem, der sidst udtalte sig, har jeg faaet en Fornemmelse af, at man kan støtte dette Forslag af høist forskellige Grunde. Jeg er nemlig ikke enig med det ærede Medlem i, at en Betingelse for, at en Regjering skal gaa sin Vej, er at give, hvad Regjeringen forlanger. Det forekommer mig, at dette er at sætte selv det konstitutionelle System paa Hovedet. Jeg har nok hørt denne Anskuelse fremsat tidligere, men jeg kan ikke vedkjende mig en saadan Opfattelse. Det er af andre Grunde, at jeg støtter dette Forslag, og jeg skal kort sige hvorfor. Naar man staar i en Tilstand som den nuværende, reiser man gjerne det Spørgsmaal til sig selv, hvilke Punkter man staar sig bedst ved at bevare som Stridspunkter, og hvilke Punkter man antager ikke ere heldige, eller med andre Ord, hvilke Punkter man næsten ikke anser det for værd at føre Strid om. Jeg tilstaaer nu, at jeg har aldrig anset Kronborg Amtstue for at være et af de Punkter, som man skulde kunne stille frem som Kardinalpunkter, førend jeg hørte det blive udtalt af den ærede Conseilspræsident i det andet Thing, — jeg tror, at det var der, at det først blev udtalt; imidlertid skal jeg ikke opholde mig derved. — Det, der foranlediger mig til at tage Ordet, var de Udtalelser, vi sidst hørte fra det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg). Han udtalte sig i sit første Foredrag om sin Passivitet og Neutralitet overfor, — jeg veed ikke om han sagde: tidligere politiske

Benner eller: politiske Benner. Sagde han „politiske Benner“, antager jeg det var en Feiltagelse (Berg: Jeg sagde ingen af Delene!), idet han betegnede dem, som nu have fullet Forslag, som Mellempartis-Mænd, og dette, er jeg sikker paa, er en Betegnelse, som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds paa ingen Maade vil have anvendt paa sig selv. Det synes mig at være en noget forunderlig Stilling, det ærede Medlem indtager og har indtaget i længere Tid, nemlig den, at han fortæller os her i Thinget, at han er passiv og stiller sig neutral og ikke vil stemme — (Th. Nielsen: So, her vil han stemme imod!) ja, han har endnu ikke stemt imod, hvad vi fra vor Side have gjort, — men ved Siden deraf staar frem og kritiserer os endog saa temmelig skarpt. Jeg finder, at denne Kritik, som han er kommen med baade i Dag og i Jorgaars, kunde berettigede os til at forlange fra vor Side, at han maa have Mod til at vedkjende sig, hvad han udtaler, eller med andre Ord have Mod til at stemme imod. (Th. Nielsen: Han vil stemme imod det!) Ja, det veed jeg ikke, det har jeg ikke hørt i Dag. Han har sagt, at der kunde være Tilfælde, hvor hans Passivitet og Neutralitet ikke kunde holde Stik, og at han da vilde være berettiget til at kritisere, hvad der kom fra den anden Side, og han kom saa vidt i denne Kritiseren, at han endog kom temmelig dybt ind paa at kritisere Tilstanden af den 8de November. Jeg tror derfor, at det kunde være rigtigt at bringe i Erindring, hvad det er for et Spørgsmaal, der er for her, om dette Spørgsmaal turde være af den Bessaffenhed, at man paa Grund deraf skulde reise en politisk Debat. Det ærede Medlem sagde selv, at han betragtede det i og for sig som et underordnet administrativt Spørgsmaal; men hvorledes han paa een Gang kan betragte dette Spørgsmaal som et underordnet administrativt Spørgsmaal og med det Samme opstille det næsten som et helt Kardinalpunkt, er mig aldeles usatteligt. Kronborg Amtstue er og kan ikke blive Andet end Kronborg Amtstue, og den vilde ikke være bleven Andet, dersom den ikke var bleven saa meget omtalt, som den er. Jeg er sikker paa, at de aller fleste tro, at der er en Amtstue i Kronborg, medens den er i Sørom, men Kronborg Amtstue er bleven ligesaa berømt som Randers Håndsker. Jeg tror imidlertid, at, naar man kommer til at se, hvad Meningen er med Kronborg Amtstue, saa er Meningen den, at Kronborg Amtstue er som alle øvrige Amtstuer. Dette kan man læse sig til i Betænkningen fra det Udvalg, som i sin Tid kom med Forslag her til Thinget, og denne Betænkning er underskrevet af ikke saa faa, som endnu ere Medlemmer af dette Thing. Jeg erindrer ogsaa tydelig, at der dengang af Hensyn til de store Skovstræfninger var nogen Tvivl om, hvorvidt dette Embede skulde nedlægges, men hele Udvalget var enigt om foreløbig at fastholde det. Det var